

אלמנה ניזונת פרק אחד עשר כתובות צט.

מסורת הש"ס

[illegible]

הא מדינא כו'. דמרתא דחליל
דימסי. שלא היה לה עוד עליה
אבל דידיה. כגון שטעמה אלז אחד
עליה שהיה לו לה עוד גלות ומכור
(קטעו' וז"ש שאין כלן שמות
שיעור אונה: נחקלה כוונסה.
ולא אמרין מכרה בטל: הסם הוא
איסחלקא לו. במכירה הראשונה
מהא ביתא לגמרי וליכא לראשון
מידי אבל הכא דבמכירה הראשונה
לא איסחלקא לה אימא אם טעמה
במנה ראשון נמי הוא מכרה בטל:
אטו מנה אחרון. ולא נתי למימר
מכרה קיים אר טעמה לו לאפי'
דוקא דטעמה במנה אחרון אבל במנה
ראשון מכרה קיים: דאי לא מנכרי
לך ווו. ותחתך במכרתך לא היית
יכול לתורא אר מכרה: דינר
שם. שזה דינרין כסף כדאמר'
בהבד (ב"מ דף: וס' שם פלגיש:
והכי לו בשלם פלגיש חלוק. דהיי
דומיא דב"מ י' כורא ודינן ליכא
שהרי צוין למכור כל הדינר בחלוק
אמאי מעל. אפי'ג' ליכא למימר
הכא טעמא דלפזי שטרי מיחו אי
בטעמא מעבר על דבריו היה עש.
כרחין לא עשה שליחותו: שזה עש.
דהיה ליה עשה שליחותו דחלוק בת
ש' אחר ליה: אטליס. ששקלגיש
האחרונים מדעוהו הויאם ולא
מדעת בעל הבית: רע דמיס.
שקנאו בדמים מועטים והוא צוהו
לקטוהו בשש. ואי' מאי אכפת ליה:
דאי לא ייחיתו לי בשש על שכן.
דדומאנה טפי דהו שזה תרמי קרי
פלגיש גדולים שהלוקא הרבה צוה
מחלי גביה טפי: דוקא נמי. דרע
דקלמרי י' יהודי' רע בדמים קלמרי
ובדלתי' ליה שזה עש וטעמא
דקלמרי מדקתי' מודה בקטעי'
דהם לא מני למימר כל שכן דאי
מיימם דבריו וכן היה שזה ויתר
מפלגיש דהו מחלי גבן טפי:
שהטעם

תורת סרי דיקא נמי דקתני

הא מרסיפא בדו"א בול
במנה ודינר ומאי במ
חזי ותימה אי דזילא מאי
ומאינו למימר דחנא סיפא

הא מרסיפא בדאזיל הוי רישא ברלא אוזיל
דקתני סיפא היתה כתובתה ארבע מאות וזו
מכרה לזה כמנה ולזה במנה ולאחרון יפה
מנה ודינר כמנה של אחרון מכרה בטל ושל
כולן מכרן קיים לא רישא וסיפא בדאזיל
וסיפא הא קא משמע לן טעמא דאזיל
בדיחיתא אבל בדידה מכרה קיים הא
מדיחישא שמעת מינה היתה כתובתה
ממאתים ומכרה שוה מנה במאתים או שוה
ממאתים כמנה נתקבלה כתובתה מהו דתימא
התם הוא דאיסתלקא לה מהאי ביתא לגמרי
אבל הכא ניגוד מנה ראשון אטו מנה
אחרון קא משמע לן ואיכא דאמרי הא
לא תיבעי לך *היכא דאמר ליה יול זבין
ליתכא זבין ליה כורא דודאי מוסיף
ועל דבריו הוי כי תיבעי לך דאמר ליה
יול זבין לי כורא ואזיל זבין ליה ליתכא
מאי מי אמרין א"ל דטבא לך עבדי לך
דאי לא מצטרכי לך זוי לא מצית הדרת
ביה או דלמא דאמר ליה לא ניהא לי
דליפשו שטרי עילויא אמר רבי חנינא
מסורא *הא שמע נתן לו דינר של זהב
ואמר לו הבא לי חלוק והלך והביא לו
בכשלש חלוק ובשלש שלית שניהם מעלו
אי אמרת בשלמא שליו כי האי גוונא
עושה שליחותו ומוסיף על דבריו הוי משום
הכי בעל הבית מעל אלא אי אמרת
מעביד על דבריו הוי אמאי מעל *הכא
במאי עסקין דאיתיי ליה שוה שש בשלש
אי הכי שליו אמאי מעל אמלית אי הכי
אימא סיפא *רבי יהודה אומר אף כזה
בעל הבית לא מעל מפני שיכול לומר חלוק
גדול הייתי מבקש ואתה הבאת לי חלוק
קטן ורע מאי רע רע בדמים דאמר ליה
אי איתית לי בשית כל שכן דהוה שוה
מודה רבי יהודה בקטנית ששניהם מעלו
שהקטנית

בכורות (דף ג') מהדר ליה וזאז של הכרעוה שטות קולבון (לכל) סגל אדם וטות הכרעוה כדמות בפי' דמחקה סקליס (דף ג') (א) השוקל וטות קולבון אלמא בכל שקל וטות קולבון (דף ג') חולין (דף ה' ה"ה:) וביסק' דמחקה (דף ג') וימייה ל' בפי' ומפרש ר"י האחין שחלקו וחזרו ונשתתפו חייבין בקולבונן ומפרש המהם על כל אחד ואחד להסויף קולבון לכל ח' קליס מחיבות דקוח ופעמיס שמתלביין דאזו נמיס ונחמ' הימור קולבון לכל משקל וטות ונשקל וידין קולבון דהי' א' משקל אחד אבל המהם הטילו עליהם שני קולבונות משקל דרבנן כשפוערין לחטווי וטות קולבון להכרע והקו' וזאז שוקל לקות דיער על וזאז שואל ו"ב שקליס דרבנן וזאז שובדי שמואל וילמא חומשא ל' א' דקדק ר"מ(ס) א' ל' חלוק קטן ורע חסוב כמו ל' ינחיל א' ל' ליעי' אלא בעליט וי' לומר דסלקא דעמינ השתא כיון דלעי' ו' הי' דעמו א' ימא' ש' בשל' שיקטל ל' טעית בתמוה ו' אפילו מדרבנן אמאי ימעול א' ימי' השתא ל' מש' וזאזם של' ששאלו הי' רס' כמו חולין ומשי' אלעית דמח' (דף ג')

דל' כפידוש הקונטרס תרתי כרי גדולים יתר מכפלים
 בן כהדיל דהוב שוב טפי מתרתי כרי ולפיכך לא
 בשש הוב שוב יותר מכפלים והשתא אחי שפיר דבקטני
 טה אבל אם נפרש דחשיב לה מעביר אע"פ שלא היה ש
 נמי אם נתנו לו תחלה שוב שש בשלש כמו כן בשלש

אפשר לפרש לאחרון יפה מנה ודינר
במנה שלה דהא כחוצתה ד' מאות
ז"א זילא דללא זילא נמי מכרה בטל
ז"א רישא דללא זילא עוד מצינו למימר

ודבחה אחינא טפי הוי מעביר לז'
 ויחל דמכרה שזי מנה ודינר במנה
 ודינר מהיכא דילול: **תנן** י"ז דינר
 ש"ה וחב. מימא לפי מה דאמר
 ר' יוחנן (ב"מ מד): דינר של כסף אחד
 מעשרים ותמשה דינרי של וזב היכי
 קאמר רבא וביחל וזי בשלם חלוק
 ושלם טליה הל"ל בשלם וזי דינר
 חלוק וכן טליה ועוד אל מניני מנה
 הקדמוני מופלג משלנו כל ק' להוקיף
 אלף מאיזי וזה"ל אח הכסף דעשיו
 ויורא ממקלו אלף שים עשר שקלים
 ועוד קשה היא דבכורות פרק י"ט
 בבב"ר (דף ק"ג) גבי פדיון הבן דאמר
 ר' יוחנן דקא יידיב ליה דינרא טריינא
 ושימא ומתדל אלף שמואל חזא ופריך י"ז
 הכי עשרים נבי דנקא ווו אלף וידי
 ליה וזא ושמואל והשתא מימא על
 הלשון דאמר וזא ושמואל הוי ליה
 למימר חומשא מהדר ליה דכל אחד
 אלף הכי פירושו ועיקר דינרי של
 וזב פי שנים דינרי של כסף לפי שבבב"ר
 וגם שם הוי מדינרי של כסף דאמרין
 בבבלי טרפוס (חולין דף נה:) ובשבלי
 ממוכת תמינה (דף ס.) טעמי דז' וז' דינר
 וזב וגם כדן מנן הכסף ושוקל דינר
 וזב פי שנים דינרי של כסף לפיכך
 דינר של וזב גמכר בעשרים וד' של
 כסף אבל משקל במשקל אין שיה
 משקל של וזב אלף ו"ב של כסף
 וכן מוכח בהגדת דר' אליעזר בן
 הורקנוס (פרק י"א) דאמר רבי
 שקלי וזב שש מאות וכתיב וכסף
 שקלים תמשיש אלף למדת שקלים
 ו' של וזב שים שש מאות של כסף
 ו' של כסף אלף למד משקל של וזב
 ו"ב של כסף וזה הל' משקל של וזב
 שש מאות מווקק ושמואל ואל"ף דבזמנים
 פ' בתרא ודף קטו: פריך להכי קראי
 ומשמי להו בענין אחר מיהי לפי
 ששמוט שם קראות משמעותא לפרש
 ביה בהגדת דר' אליעזר וז' אחר
 משקל של וזב וז' אחר משקל של וזב

[illegible]

יְקוֹנֶה הַרְצָה בִּיחָד מִזֻּלִּי גִבִּיחַ טַפִּי
 בְּעַל הַבֵּית שֶׁהָרִי הָעֶצִיר עַל דַּעְתּוֹ
 וְעַל שֶׁאֶפְסִילוֹ יִקְנֶה הַרְצָה בִּיחָד מִשּׁוּם
 אֲלֵלָה תִּרְחִי קִרִי בְּלִמְנוּס תִּימָה אִם כֵּן
 אֲרִיס הִיוּ נוֹתֵנִים לוֹ שׂוֹה שֶׁשׁ. מ"ר:
 אָמֵר

עין משפט
גד מצוה

ל' א מ"י פ"ח מהל' שטחין הלכה ד סנה עשין פנ טיש"ע ח"מ ס"י קפס סעף ח:
ל' ב מ"י שס טיש"ע שס סעף ט:
ל"ח ג מ"י פ"ו מהלכות חטאים הלכה ד סנה עשין ר':

תוספות ר"ד

הא לא תבעי לך רודאי
מוסיף על רבריו הוי.
כי חיבעי לך ראו"ל זבין
לי כורא ואול זובין ליה
ליהבא מאי. מי אמרין
א"ל דטבא לך עבדי לך
ודלמא לא מצטרכי לך
זחי ואי מצטרכי לך זחי
הדרת זובין. איך מצי
א"ל לא נחלא לי דניפוש
שטרי עמי וסוגיין דמוסיף
ע"ד הוי (הגאון דאמרי)

תגיות

(א) תושב ד"ה נתן וכו' לפי
שאלת העתה ואחד הנוטל
נחתו הולצו:

מוסף רש"י

והלך והביא לו בשלש
חלוק. בשלש דערי (ג'ל)
סלעי. רש"י) כסף שהוא
חצי דער וזב, שניהם
מעלו. דנעל היות נעמית
שליחתי ביותר מכדי
פרוטס והסליח מעל ביותר
מזה פרוטס. חלוק קטן
ידע. ולא נעמית שליחתי
כלל (נחמ).